

Ebben a részben Jézust mint emberhalászt figyelhetjük meg munka közben.

Jézus „szemügyre vesz egy Lévi nevű vámszedőt”. Kérdezhetnénk: Miért pont egy vámszedőt? Azért, mert az ő halászterülete minden emberre kiterjed.

Jézus megszólítja, és az ő követésére hívja Lévit. Lévíben a megszólítás óriási belső változást hoz létre. Mindent elhagy, és követi Jézust. Nagy örömeben vendégséget rendez, amelyre már ő is előítélettől mentesen fogadja a vendégeket. A farizeusok és írástudók megbotránkoznak Jézusnak a viselkedésén. Ők mint az igazságosság őrei az ószövetségi igazságos Isten képviselőinek tartják magukat. Törvénytisztelőknak és a törvényt másokon is behajtóknak. Rákérdeznek a vendégeskedés meghívottjaira. Jézus, aki önmagát gyógyítónak, orvosnak tartja, elmagyarázza, hogy nem a magukat egészségesnek tartóknak, hanem azoknak van szüksége orvosra, akik gyógyulni akarnak. Azokhoz szól a küldetése.

Lelkiismeretvizsgáló kérdések:

- Képes vagyok-e én is bárhol szemügyre venni ígéretes embereket?
- Tudom-e, hogy ha Jézus-követőként megszólítok valakit, csak akkor mondhatom, hogy megszólításom jézusi, ha a másokban megtapasztalom a jó irányú változást?
- Tudok-e előítéletmentesen fordulni embertársaimhoz? Nem csábít-e olykor a gondolat, hogy vannak „Bokron belüliek”, és „Bokron kívüliek”?
- Szükségem van-e orvosra, vagy egészségesnek vélem magamat?
- Belátom-e, hogy csak akkor gyógyulok, ha képes vagyok más felismerésre térni?

Bóta Tibor, Budapest